

Ahmet Turgut Atlık

- Őirler -

Yayın Tarihi:

13.11.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ahmet Turgut Atlık (1982-)

1982 Tokat -Turhal doğumluyum, lise mezunuyum, şu anda Turhal da kendi işyerimde çalışıyorum. Şiir yazmaya 10 yaşında başladım, şiir yazmak ve okumayı çok seviyorum.

Ahval

Masmavi gökyüzü, içim karanlık,
Masmavi gökyüzü, tepemde bulut.
Kavanoz içinde, çırpınan balık,
Bedenim başıboş, ayaklı tabut.

Ruhumda bir figan, kargaşa, talan,
Ömrün, bu gidişle, yok geleceği,
Mesut ve bahtiyar, köküyle yalan,
Bakinca aynalar, söyler gerçeği.

Kustu nefretini, bir tek çırpıda,
Bu sabah aynada, baktığım yüzüm.
Gördüm nedametler, bir bir kapıda,
Karışmış içiçe, gecem, gündüzüm.

Elimde kelepçe, dilimde düğüm,
Artık yaşamaya, kalmadı gayem.
Gelip geçti ömür, nedir gördüğüm,
Bir varmış, bir yokmuş, bütün hikayem.....

2004

Ahmet Turgut Atlık

Anlayamadım

Gel desem gelmez,
Git desem gitmez,
Senin bu tutarsız, hallerin bitmez.....

Al desem almaz,
Ver desem vermez,
Senin kör gözlerin, gerçeği görmez.....

Ne güldürürsün beni ne ağlatırsın,
Ne öldürürsün beni, ne yaşatırsın,

Bana bu dünyada, zindanı aratırsın,

Melek mi? şeytan mı?
Gerçek mi? yalan mı?
Anlayamadım.....

Yokuş mu? iniş mi?
Güç yetmez bir iş mi?

Anlayamadım.....

2005

Ahmet Turgut Atlık

Aramak

Karanlık bir gecede, söndü günüm, ışığım,
Bağlanmış kollarımla, boşluğu sarıyorum.
Ben ne seni seviyor, nede sana aşığım,
Manasız gözlerinde, kendimi arıyorum.....

2006

Ahmet Turgut Atlık

Asker şiiirleri-2

Üzülme, dert etme, tükenmez diye,
Bu günlerde biter, gider geriye,
Yarın, bu gün olur, bu günlerde dün,
Dünya döner gider, hep ileriye.....

Biter ayrılıklar, diner bu hasret,
Yeterki, ümidi kesmeden sabret.
Acılar geceyse, sevinçler gündüz,
Gelip geçen günü, geceyi seyret.....

Yıldızlar silinir, güneşler batar,
Her gece sonunda, bir şafak atar.
Nasip olur, kısmet olur inşallah,
Nihayet beklenen, gün gelir çatar.....

Geniş ol, rahat ol, acele etme,
Boşuna kendini, yorma incitme,
Gelsin gitsin günler, sen işine bak,
Tutmak mümkün değil, peşinden gitme.....

İsteme geçmesin, boşa zamanın,
Yaşa, anla, hisset, dolsun her anın,
Her nefes bir hayat, her nefes bir an,
Biten zaman değil, ömrü insanın.....

2003

Ahmet Turgut Atlık

Asker şirleri-1

Kolaymı? zamanı, akıta bilmek,
Kolaymı? siladan, uzakta gülmek,
Geçen her saniye, bir ömür demek,

On beş ay, dile kolay,
Vay yavrum vay,
Ben çok saydım bitmedi, gel birde sen say.....

Ne gün biter hasret, varmı? bir haber,
Bu kara bulutlar, ne zaman gider?
Ben böyle çaresiz, böyle derbeder.

On beş ay, dile kolay,
Vay yavrum vay,
Bir elimde sigara, diğesinde çay,
Saydım saydım bitmedi, gel birde sen say.....

2003

Ahmet Turgut Atlık

Asker şirleri-3

Alıştım bağrımda, esen yellere,
Ben alıştım artık, sizde alışın.....
Siladan uzakta, yaban ellere,
Ben alıştım artık, sizde alışın.....

Anlaşılır oldu, değeri şimdi,
Ananın, babanın, dostun, gardaşın.....
Yavaş yavaş gözden, yaşlar silindi,
Ben alıştım artık, sizde alışın.....

Mevsim mevsim hasret, sabah, akşam yas,
Baharda, hazanda, yazın ve kışın.....
Ayrılık, sadece, onbeş aya has,
Ben alıştım artık, sizde alışın.....

2003

Ahmet Turgut Atlık

Aşk

Aşk bazen, sayfalar dolusu kitap,
Bazende, hiç bir şey söylememektir.
Çölün ortasında, görülen serap,
Bazende, hayatın, ta kendisidir.

Aşk, coşup çağlayan, derin bir ırmak,
Durulmaz önünde, yıkar bentleri.
Aşk, elele verip, sonsuza varmak,
Bırakmak, geride, bütün dertleri.

Beklemek, dönüşü olmasa bile,
Yinede ümitle, bakmak yollara.
Sitemler, öfkeler, gelsede dile,
Bazen, gülüp geçmek, giden yıllara.

Ferhat olur bazen, dağlar kazdırır,
Mecnun gibi, deli, divane eyler.
Alır akli baştan, destan yazdırır,
Bırakır, başıboş, avare eyler.....

2005

Ahmet Turgut Atlık

Aşk 2

Aşk denilen o zehir, yüreğine girince,
Sanırsın her şey yalan, bütün ömür boş gelir.
Birazcık hırpalanıp, gerçekleri görünce,
Anlarsınki uzaktan, davul sesi hoş gelir.....

Gün geçtikçe batarsın, bir batağın içine,
Gülmeye doyamadan, gözlerinden yaş gelir.
Yıprattıkça seneler, aklar dolar saçına,
O temiz kalp kaybolur, yerine bir taş gelir.....

1997

Ahmet Turgut Atlık

Aşkın yaşı

Aşkın yaşı varmıdır?
Akli, başı varmıdır?
Nerde başlayıp biter,
Sonu başı varmıdır?

Ahmet Turgut Atlık

Ayrılık

Neler aldı ayrılık, götürdü benden,
Söndürdü ışığı, yaktı, eritti.
Vakti gelmiş can gibi, koptu bedenden,
Arkasına bakmadan, sır oldu gitti.....

Ben yine eyvahların, müdavimiyim,
Ayrılık hep peşimde, alnımda yazım.
Dört mevsim soğuk, karlı, kış mevsimiyim,
Anladımki! bu yüzden, bitmez ayazım.....

Ahmet Turgut Atlık

Bahar

Açıpta çiçekler, gelince bahar,
Duruldu dalgalar, kara göründü.
Dolunca yeşille, kurumuş dallar,
Ruhum, bambaşka bir hale büründü.

Dalların üstünde, öten bülbüller,
Çırpınan ruhuma, neşe saçıyor.
Bir yanda yoncalar, bir yanda güller,
Her sabah yeni bir, şevkle açıyor.....

2003

Ahmet Turgut Atlık

Bayram

Evet bu gün bayram,
Andım maziyi,
Yine deşildi yaram.

Ne eski tadı var,
Nede kokusu,
Tütmüyor artık buram buram.

Gitmiş o çocukluk büyüsü,
Gelmiş yerine, yarınların korkusu,
İçimde mazinin, feryadı var.
Şimdi bayramın, bir tek adı var.

Sabahları neşeyle, uyanmıyor çocuklar,
Sanki gurbette gibi, içten içe buruklar.

Hüzünlere sarılmış, yarınlara darılmış,
Her sefer ertelenmiş, sıcacık mutluluklar.....

Ahmet Turgut Atlık

Benim olsun

İstemem talihim, bana gülmesin,
İstemem gözyaşım, kimse silmesin,
Varsın eller beni, iyi bilmesin,
Kar sizin, yar sizin, ar benim olsun.

Kısılsın yüreğim, dert kısılacında,
Kesiksın nefesim, dağ yamacında,
Asılsın bedenim, dar ağacında,
Koç sizin, güç sizin, suç benim olsun.

Tükendi ümidim, bitti hevesim,
Sıkıştı bağrımda, gönül kafesim,
Feryada figana, yetmez nefesim,
Saz sizin, söz sizin, köz benim olsun.

Takılmış tellere, kırık kanadım,
İnletmiş her yanı, ahım, feryadım,
Bu yer, bu semadan, silinsin adım,
Şan sizin, can sizin, kan benim olsun.

Doğarmı yeniden, batan güneşim,
Sönermi yıllarca, yanan ateşim,
Bilmemki dünyada, varmı bir eşim,
Ok sizin, çok sizin, yok benim olsun.

Derdi, ızdırabı, bana gönderin,
Deyinki böyleymiş, şansın, kaderin,
Düşmüşüm içine, derdin, kederin,
Fer sizin, yer sizin, şer benim olsun.

Anladım burada, kalmamış yerim,
Dal sizin, gül sizin, çöl benim olsun.....

1998

Ahmet Turgut Atlık

Bir bilsen

Bir bilsen ne kadar, özledim seni,
Bitmeyen gecenin, sabahı kadar.
Nedamet elinden, aldım payemi,
Koca bir gençliğin, eyvahi kadar.

Zehroldu sayende, aşkın şarabı,
Her yudumda tattım, bu ızdırabı,
Farzetki ömrümün, yok hiç sevabı,
Suçum bir çocuğun, günahı kadar.....

19.07.2003

Ahmet Turgut Atlık

Bir gün

Ne kadar ağlayıp, sızlasakta biz,
Diner gzyaşımız, gleriz bir gün.
Gün gelipte kalmaz, maziden bir iz,
Hzn, kederi, sileriz bir gün.

Dnpte bakınca, geçen yıllara,
Dn gibi yaşanmış, sanarız bir gün.
Dağılırız bir bir, ayrı kollara,
Maziyi derinden, anarız bir gün.

Aylar, yıllar, erir, ne günler geçer,
Bir iek misali, solarız bir gün.
Yıllar tırpan olur, mr biçer,
Bu canı kafesten, salarız bir gün....

2001

Ahmet Turgut Atlık

Bir tanem

Bizden geçmiş artık, kara sevdalar,
Hasret, şevkimizi almış bir tanem.....
Birbiri ardına, sıralı dağlar,
Aşkı, içimizden, çalmış bir tanem.....

Farkında olmadan, tükenmiş yıllar,
Dönüş yok geriye, kapanmış yollar,
Esi, bağrımızı delen bu rüzgar,
Bizi mehullere, salmış bir tanem.....

evrilmiş, hasrete doğru yüzümüz,
Ne ateşimiz var, nede kzmz,
Mazide aşk ile bakan gzmz,
şimdi, boşluklara, dalmış bir tanem.....

Umutlar, hayaller, tuzağa düşmüş,
Hazarın sarısı, yaprağa düşmüş,
Bak, kar taneleri, toprağa düşmüş,
Kavuşmak, bahara kalmış bir tanem.....

2006

Ahmet Turgut Atlık

Bir varmış, bir yokmuş

Sakız gibi dönüp, durmuş dillerde,
Bir varmış, bir yokmuş, olmuş aşkımız.
Aşıp sınırları, bütün illerde,
Bir varmış, bir yokmuş, olmuş aşkımız.

Nice şairlere, ilham getirmiş,
Çalınmış her telden, hazin şarkımız.
Ayları, yılları, asrı devirmiş,
Bir varmış, bir yokmuş, olmuş aşkımız.

Ne sen güldün, ne ben, huzura erdim,
Diğer aşıklardan, buydu farkımız.
Seni ömür boyu, sevmek isterdim,
Bir varmış, bir yokmuş, olmuş aşkımız.

Sen kaçtın, ben koştum, yetişemedim,
Ne yazık hep böyle, döndü çarkımız.
Böyle olmasını, ben istemedim,
Bir varmış, bir yokmuş, olmuş aşkımız.

Gönül pınarının, suyu kesilmiş,
Gözyaşımız ile, dolmuş arkımız.
Ayaklar altında, kalmış ezilmiş,
Bir varmış, bir yokmuş, olmuş aşkımız.

Sırça sarayımız, virana dönmüş,
Sönmüş ocağımız, yıkık barkımız.
Nihayet bu aşkın, sonu görünmüş,
Bir varmış, bir yokmuş, olmuş aşkımız.....

2003

Ahmet Turgut Atlık

Boş ufuklar

Ufukta ne huzur, nede vuslat var,
Ümidim, güneşin, battığı yerde.
Yol vermez karşımda, çelikten duvar.

Kimbilir, ne zaman, nasıl ve nerde,
Hangi dönemeçte, kesişir yollar.
Kalkarmı gözümün, önünden perde.....

Kurtarıp ruhumu, o saf duygudan,
Kavuşsam sabaha, açıp gözümü.
Uyansam biranda, derin uykudan.

Uzak bir limanda, bulsam özümü,
Sıyrılısam, sebepsiz, garip korkudan.
Bakınca aynada, görsem yüzümü.....

2006

Ahmet Turgut Atlık

Bu akşam

Mademki gözlerin, kabul etmiyor,
Gizlice kalbine, aksam bu akşam.
Her gece kurduğum, hayal yetmiyor,
Eski bir resmine, baksam bu akşam.

Kurtulsam bağrımı, dağılayan dertten,
Aşkını kafama, taksam bu akşam.
Ayırmadan yıllar, tırnağı etten,
Küllenmiş ateşi, yaksam bu akşam.

Çökmeden odama, ysaın matemim,
Çekipte kapıyı, çıksam bu akşam.
Eritmeden beni, nazın sitemin,
Hasrete bir kurşun, sıksam bu akşam....

2002

2002

Ahmet Turgut Atlık

Bu yürek

Girse, sıra dağlar, senle arama,
Bütün engelleri, aşar bu yürek.
Her doğan canlıya, ölüm var ama,
lsede seninle, yaşar bu yürek.

Bakma, böyle suskun, sakin halime,
Görse, gl yüzünü, coşar bu yürek.
Duyarsa, dilinden, bir kaç kelime.
Bir mr peşinden, koşar bu yürek.....

2004

Ahmet Turgut Atlık

Ceviz kabuğu

Bir ceviz kabuğu, içinde dünya,
Bense bu dünyanın, içinde tozum.
Uçsuz, bucaksız bir, denizim guya,
Hlbuki, su dolu, bir kavanozum.....

2004

Ahmet Turgut Atlık

Çağırma ikide bir

Çağırma ikide bir, aramızda dağlar var.
Bahtımıza örülmüş, görülmeyen dağlar var.

Çağırma ikide bir, senin yolların yokuş,
Yaşamakla ölmeyi, ettirme, değış tokuş.

Artık çok geç her şeye, istesemde gelemem,
En dibe demir attım, bir daha yükselemem.

Yaklaşamam yanına, aşkın, sevdan ateşten,
Mahrum etme ömrümü, aydınlıktan güneşten.

Gözlerimi kapadım, kulaklarım tıkalı,
Duymuyorum, yüzüstü bıraktın bırakalı.

Girme rüyalarım, bölme uykularımı,
Dönüştürme nefrete, en saf duygularımı.

Çağırma ikide bir, ikide bir çağırma,
Yaşamak istiyorum, beni benden ayırma.....

2006

Ahmet Turgut Atlık

Deli gönlüm

Ey benim deli gönlüm, kır artık zincirleri,
Coşup çağlamak varken, neden böyle durgunsun.

Gem vur arzularına, düşünme gidenleri,
Vuslat hayal olduda, hasretemi vurgunsun.

Duyan sanır taşırırsın, sırtında alemleri,
Bilen bilir halini, sen ezelden yorgunsun.

Ne hismın, ne hasmın var, doğduğun günden beri,
Kimseler duymaz oldu, bu yüzdenmi suskunsun.....

2006

Ahmet Turgut Atlık

Elveda Őehir

Gözlerim, coŐkun nehir,
Dilimde, üç beş hece.
Elimde, bir kaç resim.....

Elveda sana Őehir,
Gidiyorum bu gece.
Sende kalsın hevesim.....

Yeter içtiğim zehir,
Bitsin artık iŐkence.
Daralıyor nefesim.....

Olamam sana esir,
Kaçacağım gizlice.
Belli değil adresim.....

Yollar, karanlık, zifir,
Çözümsüz bir bilmece.
Arkamda, ayak sesim.....

Nerdeyim, kim bilir?
Yürüyorum sadece.
Yedi iklim, dört mevsim.....

11.11.2006

Ahmet Turgut Atlık

Gaflet

Ne sitem, ne ihanet,
Bendeki, tam bir gaflet.
Ben affetmem kendimi,
Ne olur gel sen affet.

Gözlerin esir aldı,
Mahkum etti müebbet.
Kavuşmaya ne kaldı,
O günde gelir elbet.

Kalktı gözümden perde,
Seni gördüm nihayet.
Kaldım olduğum yerde,
Sardı beni rehavet.

Bu gün gözüm karardı,
Vız gelir artık gurbet.
Vuslat neye yarardı?
Çekilmeseydi hasret.

2004

Ahmet Turgut Atlık

Geceler

Kaçsanda hüznünden, siner kokusu,
Çöker yavaş yavaşisli geceler.
Şafakla birlikte, başlar korkusu,
Kaçar duman duman, sisli geceler.

Gidiyor yavaşça, günün ahengi,
Başlıyor, gece ve gündüzün cengi,
Kaplamiş tüm ufku, kapkara rengi,
Mateme bürünmüş, yaslı geceler.

Onunla kaybolur, silinir izler,
İçinde bambaşka, bir dünya gizler,
Kesilir ses soluk,göremez gözler,
Meçhulün perdesi, puslu geceler.

Saklıyor bağrında, binbir günahı,
Yinede duyulmaz, figanı ahı,
Derin bir uykuda, bekler sabahı,
Geceler; sakın ve uslu geceler.

Ahmet Turgut Atlık

Gecelerin içinden

ıkardım lgatımdan, hüznü, derdi, kederi,
Yanlız ismini seçtim, hecelerin içinden.
Değişsin birdenbire, şu bahtımın kaderi,
ıkıpta gel ansızın, gecelerin içinden.

Koştum, koştum peşinden, artık sona yaklaştım,
Gözlerinin uğrunda, bunca engeli açtım,
Yağmur, amur demedim, gece, gündüz dolaştım,
Bir tek sana meylettim, nicelerin içinden.....

2006

Ahmet Turgut Atlık

Gelirim

Gidiyorum, dönerim, ölüm yoksa ucunda,
Kafam eser, gözüm keser, biraz gezer gelirim.
Kavuşuruz belkide, bu ayrılık sonunda,
Gökten uçar, yollar açar, sana kaçar gelirim..

Merak etme, bu dağlar, bu yollar beni tanır,
Azmim söner, hırsım diner, bir gün döner gelirim.
Belki koşup durmaktan, ayaklarım usanır,
Revan olur, bir yol bulur, ben yorulur gelirim..

Gittiğim yeri sorma, bende aramaktayım,
Bendi yıkar, belki bıkar, bir gün çıkar gelirim.
Bütün dertlere yakın, huzurdan uzaktayım,
Yol bulursam, kurtulursam, sağ kalırsam gelirim.....

2001

Ahmet Turgut Atlık

Gençlik

Cemiyet eğlencede, şampanyalar patlıyor,
Benimse bir köşede, kafam, gözüm çatlıyor.
Vahlanıp sızlanmayın, bu hal nedir? sormayın,
Gülümseyin çocuklar, ülkemiz çağ atlıyor.

Ne oldu? ne değişti? bilmem neyi yitirdik?
Kaybolan güzelliğin, yerine ne getirdik?
Mazi böyle değildi, böyle değildi dünya,
Küstürdük geleceği, umutları bitirdik.

Her köşeyi kaplamış, adım başı tuzaklar,
Perde inmiş gözlere, görülmüyor uzaklar.
Döndükçe sırtımızı, gençliğe geleceğe,
Bu ölümcül uykudan, nasıl uyanacaklar.

Ey gençlik! aç gözünü, gün bu gün, an bu andır,
Sana bitti gözüyle, bakanları utandır.
Gitsin kara bulutlar, gelsin güneşli sabah,
İçinde sakladığın, rüyaları, uyandır.....

2006

Ahmet Turgut Atlık

Gözlerin

Gözlerin ruhumda, destan yazdılar,
Ok gibi bağrıma, saplanıp birden.
Gözlerin ruhumda, destan yazdılar,
Düşmüş bedenimi, kaldırıp yerden.
Gözlerin ruhumda, destan yazdılar.....

Kaşların yay gibi, kirpiklerin ok,
Beni can evimden, vurup kaçtılar.
Kaşların yay gibi, kirpiklerin ok,
Kalbime kapanmaz, yara açtılar.
Kaşların yay gibi, kirpiklerin ok.....

2006

Ahmet Turgut Atlık

Gözlerin 2

Kayboldum biranda, derinliğinde,
Aklımı başımdan, aldı gözlerin.
Bir akşam güneşi, serinliğinde,
Beni hülyalara, saldı gözlerin.....

Pırıltılar saçan, bir yıldız gibi,
Bu gece aklımda, kaldı gözlerin.
Ansızın beliren, bir hırsız gibi,
Benliğimi benden, çaldı gözlerin

2006

Ahmet Turgut Atlık

Hayal oluyor

Gözümün önünden, kayar gözlerin,
Şu an her gördüğüm, hayal oluyor.
Kulaktan öteye, geçmez sözlerin,
Sanki her dediğin, masal oluyor.

Bir kağıdın, alev alev yanışı,
Hastanın, yatakta, son kıvranışı,
Kütüğün altında, kurbanın başı,
Şimdiki halime, misal oluyor.

Arzulara, vada ederken bile,
Uğrunda bir ömür, biterken bile,
Son nefesi verip, giderken bile,
Dilimdeki son söz, visal oluyor.....

2001

Ahmet Turgut Atlık

İlanı aşk

Seni gördükten sonra, aklım gitti başımdan,
Kaybettim benliğimi, geçtim suyum, aşımdan.

Kapladın tüm ufkumu, mil çektin gözlerime,
Ruh verdin gül yüzünle, manasız sözlerime.

Uçuyor gök yüzünde, duramıyor yerinde,
Yüreğim bir kuş gibi, çırpınır ellerinde.

Çözemedim bir türlü, masalmı? rüyamısın?
Yoksa beni kuşatan, gerçek bir dünyamısın?

Ne yapsam çaresizim, aşka gem vurulmuyor,
Coşunca aşk pınarı, önünde durulmuyor.....

2005

Ahmet Turgut Atlık

İnsan

Söylenecek neler var, kafi gelmiyor lisan,
Görüyor, hissediyor, anlatamıyor insan.

Bu nasıl? uzun gece, ne zifiri karanlık,
Ya hükümlü, ya sanık, gözaltında insanlık.

Ademiz, ademdeniz, ya habiliz, ya kabil,
En kötü bizden çıkar, en iyiye mukabil.

2006

Ahmet Turgut Atlık

Kala kaldım

Okyanus, deniz bitti,
Bir damla suya kaldım.
Yıllar uçupta gitti,
Ben ise yaya kaldım.

Boyun büktüm durmadan,
Nasıl, niye sormadan,
Hayal bile kurmadan,
Düşe, rüyaya kaldım.

Düşündükçe kapkara,
Şıkıştım dört duvara,
Ömrüm döndü kumara,
Şansa, kuraya kaldım.

Ne öksüzüm, ne yetim,
Aydınlığa hasretim,
Güneşimi kaybettim,
Yıldıza, aya kaldım.....

2005

Ahmet Turgut Atlık

Kan damlıyor gözümde

İçimdeki karmaşa,
Okunuyor yüzümde.
Gözyaşımın yerine,
Kan damlıyor gözümde.

Hiç bir zevk almıyorum,
Gecemden, gündüzümde.
Vuslat tam bir muamma,
Kan damlıyor gözümde.

Aklımdaki sorular,
Uzak kalmış çözümden.
Tutsağımı hasretin,
Kan damlıyor gözümde.

Karlı dağlar erirdi,
Ateşimden, közümden.
Buza döndü yüreğim,
Kan damlıyor gözümde.

Değiştirdin yolumu,
Saptım gayem, özümde.
Dost bildim acıları,
Kan damlıyor gözümde.

Vazgeçtim senden artık,
Dönüyorum sözümden.
Ağlamak istiyorum,
Kan damlıyor gözümde.....

2006

Ahmet Turgut Atlık

Külhanbeyi.....

Mahallenin efesi, kahramanmı kahraman,
Cümle canlı ne varsa, isminden diyor aman.....

İki sokak öteden, gelir haykıran sesi,
Fırtınalar koparır, aldığı her nefesi.....

Çakar her bakışında, gözünde yıldırımlar,
Ayağının altında, inliyor kaldırımlar.....

Bir elinde tesbih var, bir elinde sigara,
Çalım, caka o biçim, forsun bini bi para.....

Her tarafı süzerek, ağır ağır yürüyor,
Omuzunda paltosu, yerleri süpürüyor.....

Bir kıvılcım gözlüyor, yumrukları sıkılı,
Vukuatı kabarık, doğuştan sabıkalı.....

Hiç affetmez yanlışı, kimseye yok insafı,
Bu yüzden hazırolda, çarşı, pazar esnafı.....

Ahmet Turgut Atlık

Leyla

Aşk ile çağlayan, coşan ırmaklar,
Bendine sığmayan, taşan ırmaklar,
Yeşile bürünen, yapraklar LEYLA.
Ümitler yeşerten, topraklar LEYLA.

Her taze baharda, açılan güller,
Vuslat hasretiyle, yanan gönüller,
Çekilen çileler, cefalar LEYLA.
Sürülen keyifler, sefalar LEYLA.

Dalların üstünde, öten serçeler,
Ovalar, vadiler, yeşil bahçeler,
Mevsimler, gündüzler, geceler LEYLA.
Dillerden dökülen, heceler LEYLA.

Koşturur peşinden, uçsuz çöllerde,
Ulaşılmaz, uzak, mesafelerde,
Şiirler, şarkılar, sözlerde LEYLA.
Yaş olup akıyor, gözlerde LEYLA.

Leyla, leyla her yerde leyla,
Derman oluyor, her derde leyla.....LEYLA

Ahmet Turgut Atlık

Mehmetçik

Bağrımız ateşten, sönmeyiz asla,
Yakar dağı, taşı, közümüz bizim.
Çıkar dilden bir kez, dönmeyiz asla,
Namusumuz olur, sözümüz bizim.

Kurdu olduk, engin, yüce dağların,
Bilmeyiz ismini, soğuşun, narın,
Yürürüz üstüne, karanlıkların,
Korku nedir bilmez, gözümüz bizim.

Sancağın olduğu, her yerde varız,
Ne geri döneriz, nede kaçarız,
Dağın zirvesine, yollar açarız,
Ateş ve çelikten, özümüz bizim.

Kimi, şehit olup, diyardan göçer,
Bu vatan uğruna, ikişer, üçer,
Sancağın altında, nöbetle geçer,
Kışımız, yazımız, güzümüz bizim.....

2003

Ahmet Turgut Atlık

Muamma

Artık, güneş doğsun, kara bahtıma,
Ne gündüzün tadı var, ne gecenin.
Çözölsün yeter bu, garip muamma,
Haddi yok ağızdan, çıkan hecenin.

Kaçtığım bu hayat, düştü ardıma,
Tutunmuşum kanadına, serçenin.
Nereye kaçsamda, çıkar karşıma,
Çarkında benmiyim? bu dönencenin.....

1999

Ahmet Turgut Atlık

Ne olur

Bulmuşken kaybettim, bir anda seni,
Ne olur karşıma, bir yerlerden çık.
Son bir kere olsun, duysam sesini,
Bekletme gel yeter, kapılar açık.

Bunca yıl bekledim, gözümde yaşla,
Tükenmiş sabrımın, son haddi artık.
Her acı sahneye, yeniden başla,
Hem kendine günah, hem bana yazık.

Ümidim, dermanım, bitti kesildi,
Gündüzler sarhoşum, geceler ayık.
Ömrümün miyadı, erken biçildi,
Ölümden zor geldi, bana ayrılık.

Ne sevgi koklattın, ne huzur verdin,
Karanlık dünyama, tutmadın ışık.
Başardın, sonunda, murada erdin,
Duydumki birine, olmuşsun aşık.

Alabora oldum, yelkenler indi,
Gönül deryasında, gemiler batık.
Çileler, kederler, üstüste bindi,
Hayallerim, boylu boyunca yatık.

Leyla'dan, mecnun'dan, var mı bir haber,
Bir düşün dünyaya, kim çakmış kazık.
Bir hayat sürelim, senle beraber,
Ne ben vazgeçeyim, ne sen benden bık.....

1998

Ahmet Turgut Atlık

Ne sayarsan say

Her gün bir acıyla, dolar gözlerim,
ile de, hasret de, ne sayarsan say.
anki apayrı bir, yeri zlerim,
Sıla de, gurbet de, ne sayarsan say.

Gln dermeden, geçti baharım,
Arzular uzakta, hevesler yarım,
ekilmez bu dünya, diyor bir yarım,
Öfke de, nefret de, ne sayarsan say.

Yıllar, yudum yudum, kanımı imi,
Hasret, boydan boya, yolumu bimi,
Görülmez bir halka, boynuma geçmiş,
Urgan de, kement de, ne sayarsan say...

1998

Ahmet Turgut Atlık

Nedamet

Vicdanımı, yakıp kavuran bir ses,
Çınlar durur hala, kulaklarımda.
Ömür bitse bile, geçmeyen heves,
Hazin bir şarkıdır, dudaklarımda.

Dinmedi bir türlü, gözlerimde yaş,
Akar çizgi çizgi, yanaklarımda.
Her günüm bir zehir, yüreğimde taş,
İzi var yılların, şakaklarımda.

Sebebim ne sensin, ne dert ne hasret,
Esir oldum, kendi yasaklarımda.
Fayda etmez artık, bu son nedamet,
Aradığım şimdi, uzaklarımda.....

2006

Ahmet Turgut Atlık

Nedamet 2

Ne mutluluk yaşattım, ne huzur verebildim,
Ne usuldan, gizlice, kalbine girebildim.
Şimdi kendi derdiyle, yanıp duruyor gönül,
Neler kaybettiğimi, gidince görebildim.

Ne gönlümce yaşadım, ne aşkı duya bildim,
Sensiz geçen yılları, sadece saya bildim.
Cesaretim olsaydı, çoktan dönmüştüm sana,
Seni çok sevdiğimi,yeni anlaya bildim.....

Ahmet Turgut Atlık

Nefs

İçimde bir karabuhran,
Kuşattıkça kuşatıyor.
Benliğim öz düşmanını,
Bedeninde yaşatıyor.

Dizginleyip yere sersem,
Sabredip, murada ersem,
Has bahçemden bir gül versem,
O karşımda taş atıyor.....

2005

Ahmet Turgut Atlık

Nerden bile bilirdim

Seni baharda sevdim, açılmamış çiçektin,
Umut ekdim kalbime, bir gün yeşerecektin.
Nerden bile bilirdim,
Nisan yağmuru gibi, ıslatıp geçecektin.

Seni bir yazdı sevdim, güneş gibi kavurdun,
Yaktın, dört bir tarafa küllerimi savurdun.
Nerden bile bilirdim,
Önce yüzüme gülüp, sonra sırtımdan vurdun.

Seni hazanda sevdim, döndüm kuru yaprağa,
Seni hazanda sevdim, düştüm kara toprağa.
Nerden bile bilirdim,
Bu kadar çok yakinken, kaçacaktın uzağa.

Seni bir kıştı sevdim, dağlarımda kar oldun,
Estin kara bahtıma, bir deli rüzgar oldun,
Nerden bile bilirdim,
Benim gibi görünüp, başkasına yar oldun.....

2006

Ahmet Turgut Atlık

O gözler

o gözlerki o gözler,
baktığım her yerdeler.
sanki bir masal gibi,
neler anlatır neler.

o gözlerki o gözler,
her daim dilimdeler.
gündüzleri özlemim,
gece hayalimdeler.

o gözlerki o gözler,
bir kuş kadar ürkekler.
o tarifsiz rengini,
kıskanır bütün renkler.

o gözlerki o gözler,
leylanın izindeler.
beni mecnun etmenin,
gayreti içindeler.

o gözlerki o gözler,
rüyamda düşümdeler.
her nefeste yanımda,
her zaman peşimdeler.

ogözlerki o gözler,
bir gün kaçıp gittiler.
beni uçurumların,
kenarına ittiler.

o gözlerki o gözler,
şimdi bilmem nerdeler,
kalkmadan görememki,
gözlerimden perdeler.

o gözlerki o gözler,
birer yalanmış meğer.
görürdü şu halimi,
gerçek olsaydı eğer.....

2006

Ahmet Turgut Atlık

Öğüt

Giden gitsin üzölme, sonu gelmez dünyanın,
Unutmak zor olsa da, alışırsın sakın ol.
Farzet ki ortasında, uyanmışsın rüyanın,
Gölgelere takılma, geçmişine yakın ol.

Saraylarda otursan, alçak bakma evlere,
Zenginliği boşver sen, özenme hiç fakir ol.
Gün gelir saray yetmez, küçük gelir devlere,
Şükret düne bugüne, kanaatkar hakir ol.

Yıllarca sürse bile, bir gecenin sabahı,
Umudunu yitirme, küsme sakın metin ol.
Kovalayıp peşinden, bulamasan ferahı,
Geri dönme yolundan, pes etme hiç çetin ol.

1998

Ahmet Turgut Atlık

Ölüm

sanma yolumuz uzun,
vademiz tükeniyor.
zaman bizi sonsuzun,
önüne itekliyor.

eriyor damla damla,
incecik bir endamla,
zaman koşar adımla,
ömrümüz emekliyor.

gel dünü yad edelim,
artık veda edelim,
tut elimden gidelim,
ölüm bizi bekliyor.

ahmet turgut atlık 2006

Ahmet Turgut Atlık

Ölüm 2

Son kez seyret alemi, ömrün en tepesinden,
Sıyrılan yalan dünyanın, dert ve endişesinden.

Sarı hakka, imana, vermeden son nefesi,
Kalmasın şeytanların, sende arzu, hevesi.

Bak kayıyor gözlerin, kapanıyor hayata,
Başlıyor ömrün, uzun, sonsuz bir seyahata.

Önce minarelerden, acı selan okunur,
Varsa dostun, ahbabın, ayrılığın dokunur.

Yıklarlar boydan boya, buz gibi bedenini,
Giydirirler dikişsiz, bembeyaz kefenini.

Saf saf durur cemaat, namazını kılarlar,
Ulaşıpta göklere, kabul bekler dualar.

Sonra omuzlarında, götürürler kabire,
Aldığı manzara, değişir birdenbire.

Serpilir üzerine, avuç avuç topraklar,
Düşer selvi dalından, mezarına yapraklar.

İki sorgu meleği, girerler kabristana,
İmandan, ibadetten, sual ederler sana.

Bilirsen kabirinde, bir pencere açılır,
Oradan pırıltılar, kehkeşanlar saçılır.

Yattığın mezar değil, yemyeşil bahçe olur,
Ölüm buyusa, yaşamak, kimbilir nice olur.....

2001

Ahmet Turgut Atlık

Ölüm döşegi

Bedenim mum gibi, yandı eridi,
Yaklaştı sayılır, artık hasatım.
Gözümün önünden, filim şeridi,
Olup geldi geçti, bütün hayatım.

Ayak parmaklarım, buz gibi oldu,
Bedenime doğru, bir kor çıkıyor.
Bilmiyorum, yoksa, vakit mi? doldu,
Her nefesim, ateş gibi yakıyor.

Göz kapaklarımda, bir ağırlık var,
Sanki yavaş yavaş, kapanır gibi.
Dostlarım başımda, ağlamaklılar,
Bir hançer kalbime, saplanır gibi.

ve ölüm.....

Ne oldu? bir anda, kesildi sesler,
Nereye kayboldu? bu kalabalık.
Nedir bu? her yanı kaplayan sisler,
Yattığım bu oda, neden? karanlık.

Ölüm dedikleri, bu olsa gerek,
Açıldı gözlerim, artık anladım.
Koşarak, kaçarak, sendeleyerek,
Sonsuz alemlere, kaldı bir adım.....

2006

Ahmet Turgut Atlık

Ömrümden bir yaprak

Akşam oldu yine, çöktü karanlık,
Zindandayım sandım, şöyle bir anlık,
Tadı yok, gündüzün, gecenin artık,

Ömrümden bir yaprak, daha döküldü,
Gurbetteyim yine, boynum büküldü.....

Aynalar, yüzüme dost değil şimdi,
Unuttum hevesi, azmi, ümidi,
Dalından, aheste aheste indi,

Ömrümden bir yaprak, daha döküldü,
Ciğerim dağıldı, kalbim söküldü.....

Ruhumu, tarifsiz bir korku sardı,
Şanki her köşede, bir tuzak vardı,
Önce hazan vurdu, sonra sarardı,

Ömrümden bir yaprak, daha döküldü,
Gözlerimden ilk kez, yaşlar süzüldü.....

2003

Ahmet Turgut Atlık

Sadece

Sorma sorgulama, ne yapmaktayım,
Bekle son sözümü, sabret sadece.
Belki son dönemeç, son duraktayım.
Ruhumu içinde, farzet sadece.

Kapımı kimseler, gelip açmadan,
Elimde kalanı, döküp saçmadan,
Serseri bir rüzgar, alıp kaçmadan,
Beni gözlerine, hapset sadece.

Verdiğim gülleri, kurutsan bile,
Zamanla kalbini, avutsan bile,
Bir gün hayalimi, unutsan bile,
İsmimi bir anlık, zikret sadece.

Senin için artık, yaşamasamda,
Hasret dağlarını, aşamasamda,
Yorgun ayaklarla, koşamasamda,
Gölgemi peşinde, hisset sadece.....

Ahmet Turgut Atlık

Sakın

Bembeyaz bir sayfa, açtım aşkına,
Çizme, karalama, kirletme sakın.
Dönmüşüm, aşkımdan, zaten şaşkına,
Üzme, yaralama, incitme sakın.

Geçmişim canımdan, kalbim seninle,
Beni bu yollarda, bekletme sakın.
Kapa gözlerini, ruhunu dinle,
Ayları, yıllara, ekletme sakın.....

2004

Ahmet Turgut Atlık

Sen

Sarı saçlarınla, bir güneş gibi,
Doğuverdin birden, kara bahtıma.
Başboş ömrümün, oldun sahibi,
Yerleştin, ansızın, gönül tahtıma.

Mavi gözlerinle, bir deniz gibi,
Kuşattın ufkumu, saldın engine.
Boş sayfalarımın, oldun katibi,
Boğuldum, kapıldım, eşsiz rengine.....

2006

Ahmet Turgut Atlık

Sen ve ben

Sen yemyeşil, güneşli, bahar sabahı,
Ben yıldızsız, karanlık, karlı bir kış gecesinde.
Sen şehrin, özel hastahanesinde,
Ben taşrada, babamın, ahşap evinde,

açmışız, gözümüzü dünyaya.....

Senin doğumunu, gazeteye basmışlar,
Tarihini atıp, yaş günü yapmışlar.

Benimse kafa kağıdımı,
Ta sonradan çıkarmışlar.

Sen dünyanın, yalancı zevklerini tadarak,
Bense gülmeyi unutup, yaşamaktan korkarak,
Büyümüştük.....

Sen gezerken vitrinlere bakarak,
Ben yürürken kaldırımlarda, aylak aylak,
Karşılaşmışız köşede...

Birbirimizi tanımadan beğenmişiz,
Sen bile bile, ben elimde olmadan,
Sevmişiz.....

Sen beni bir mevsimlik, gönül eğlencesi,
Ben seni bir ömrün, bitmez işkencesi,
Olarak görmüşüz.....

Evet, son bulacak bir gün nefesimiz,
Mazide kalacak, heveslerimiz.
Sen ardında bıraktıklarını, çok arayacak,
Ağlayıp yanacak, ölümü bin misli tadacaksın.

Bense, üzülmeden, sessizce gideceğim,
Beğenmesem bile, gittiğim yeri,
İnan bu tarafı, hiç özlemeyeceğim.....

2000

Ahmet Turgut Atlık

Sen.....

Gece gibi gizemli, gündüz kadar aşikar,
Kışın, çiçek misali, bahar, dağlarımda kar.
Tutmaz günün gününü, bir sözün bir sözünü,
Peşindeyim amansız, senin sonuna kadar.....

2005

Ahmet Turgut Atlık

Seni bir daha görmek

Seni, bir daha görmek, hayalmiş meğer,
Seni, bir daha görmek, her şeye değer.
Veririm her şeyimi, geçerim candan,
Seni, bir daha görmek, kısmetse eğer.

2004

Ahmet Turgut Atlık

Senin gibi bulamam

Tüm dünyayı dolaşsam, senin gibi bulamam,
Seni bulduktan sonra, başkasını aramam.

Hem güzel, ela gözlü, sarışın bebek yüzlü,
Bense bir serseriyim, hiç bir işe yaramam.

Elim yüzüm pas tutmuş, sanırsın çöpten çıkmış,
Darmadağın her yanım, saçım bile taramam.

Duyarmısın sesimi, dinlermisin bilemem,
Bir yaram var içimde, sen olmadan saramam.

Gece rüyalarımda, gündüz özlemimdesin,
İsminin geçmediği, bir tek hayal kuramam.

Korkarım incitmekten, tutamam ellerinden,
Gözlerin bıçak gibi, karşısında duramam.

Ne bir cesaretim var, ne haykıracak gücüm,
Ben böyle bekleyerek, hiç bir yere varamam.....

2004

Ahmet Turgut Atlık

Sensin

Görmüyor gözlerim, başka bir şeyi,
Her nereye baksam, gördüğüm sensin.
Çözemedim hala, bu bilmeceyi,
İçimdeki meçhul, kördüğüm sensin.

Bakıpta rengine, doyamadığım,
Sessiz çığlığını, duyamadığım,
Koklamaya bile, kıyamadığım,
Gülleri, yoluna, serdiğim sensin.

Bu azim, bu inat, aşk varken bende,
Bütün patikalar, birleşir sende,
Karşına çıkmamı, istemesende,
Her yolun sonunda, vardığım sensin.....

2004

Ahmet Turgut Atlık

Sevgili

Açım, hayalinle besleniyorum,
Yalvartma, arkandan, üzme bu dili.
Duy ne olur, sana sesleniyorum,
Ey! dağlar ardında, kalan sevgili.

Ahmet Turgut Atlık

Sırma saçlım

Benim sırma saçlı, narin sevgilim,
Değişmem dünyaya, bir tek telini.
Duramam karşında, tutulur dilim,
Düşerim korkumdan, tutsam elini.

Gözlerimde neşe, kalbime eşsin,
Kaderime doğan, aysın, güneşsin,
Ellerim kavuşsun, sende birleşsin,
Kırılır sanırım, sarsam belini.

Gülüşün, bakışın, anlatır yazı,
Göz yaşın getirir, kışı ayazı,
Kırmızı dudaklar, sanki kirazı,
Nefesin andırır, bahar yelini.....

1998

Ahmet Turgut Atlık

Son perde

Kapanınca tüm perdeler,
Ne oyun ne ışık kalır.
Hüsrân bulur bekleyenler,
Aşk kaybolur aşık kalır.

Geçit vermez olur yollar,
Tutmaz ayaklar ve kollar,
Bir gün gibi geçer yıllar,
Yüzlerde kırışık kalır.

Boşa çıkarsa emekler,
Gözler misafiri bekler,
Biter tabakta yemekler,
Kirli çatal, kaşık kalır

2006

Ahmet Turgut Atlık

Son umut

Yağmur yüklü bir bulut,
Ha yağdı, ha yağacak.
Beklediğim son umut,
Ha doğdu, ha doğacak..

Yeşerecek güllerim,
Çağlayacak sellerim,
Vehimleri ellerim,
Ha boğdu, ha boğacak.

Aklım boş düşünceyi,
Cevapsız bilmeceyi,
Gündüzlerim geceyi,
Ha kovdu, ha kovacak.....

2006

Ahmet Turgut Atlık

Sona gidiyor.....

Dünyanın çivisi, yerinden çıkmış,
Baharlar, kış olmuş, mevsimler dönmüş.
Bir fırtına esmiş, her yanı yıkmış,
Tükenmiş hayaller, umutlar sönmüş.

Ne kadar dönüpte, çırpınsa dünya,
Ömrünü bitirdi, bu son dönence.
Gerçekler başlayıp, bitecek rüya,
Sonsuz alemlere, birden düşünce.

İnanmaz kimseler, biri çıkıpta,
Deşeki! kavga ve savaş bitiyor.
Sağını, solunu, arşı yıkıpta,
Dünya, yavaş yavaş, sona gidiyor.....

1999

Ahmet Turgut Atlık

Tarih

Saatler, geriye doğru işliyor,
Ati ve maziyle, kopuk tüm bağlar.
Ağaçlar, böcekler, güller inliyor,
Kurumuş bahçeler, çöl olmuş bağlar.

Herkes bir arzunun, düşmüş peşine,
Bu hırsın önüne, engelmi? dağlar.
Yalanlar, doğrular, dönmüş tersine,
Bu hazin gidişat, yürekler dağlar.

Tutulmuş dört yanı, öz vatanında,
Sarmış bedenini, çelikten ağlar.
Düşünmez başka şey, akli canında,
Haline, kendinden, başka kim ağlar.

Zamanın seyrine, atmış kendini,
Acıyla yoğrulmuş, en güzel çağlar.
An gelir, gün gelir, yıkar bendini,
Durulmuş bu sular, yeniden çağlar

2001

Ahmet Turgut Atlık

Tezat

Çölün ortasında, suya batarım,
Güneşin ışığı, gölgeler beni.
Bazen devler ile, güreş tutarım,
Bazen bir karınca, silkelere beni.

Yakmaz çoğu zaman, korlanmış ateş,
Kışın kar tanesi, kavurur beni.
Üşürüm tepemde, gezerken güneş,
Rüzgar olur narı, savurur beni.

Geçsemde yüzerek, okyanusları,
Bir yağmur damlası, batırır beni.
Hayıra yormasam, bu kabusları,
Ne gece ne gündüz, yatırır beni.

Rüyalarım gerçek, hayatım yalan,
Bu tezat tersime, çevirdi beni.
Yıkılmam diyorken, eyledi talan,
Dururken dağ gibi, devirdi beni.

Bir tek ümidim var, ayakta kalan,
Yerle yeksan etti, koca bedeni...

2003

Ahmet Turgut Atlık

Toprak.....

Artık, sadık yarim, değilsin benim,
Sen, kara haberden, daha karasın.
Ey toprak! hediyem olsun bedenim,
Bana yaramayan, sana yarasın.

2006

Ahmet Turgut Atlık

Tükeniş.....

Ölümüyüm, dirimi, bir türlü bilemedim,
Sanki ben apayrı bir, alemde yaşıyorum.
Hamalmıyım, beymiyim, düz yolu bulamadım,
Dünyanın tüm yükünü, sırtımda taşıyorum.

Körmü? oluyorum ne, seçemiyor gözlerim,
Karıştı birbirine, hayatın tüm renkleri.
Baharlarım kış oldu, gecedir gündüzlerim,
Ummanda hep tersine, çekerim kürekleri.

Bilirim bu gidişat, değil hayra alamet,
Sarıp solduğumu, şimdiden görüyorum.
Güvenirim Rabbime, varir bana selamet,
Bu umutlar içinde, durmadan yürüyorum.

Çöldeyken susuz kalır, dudakların çatlara,
Pınar görmüşcesine, seraba koşuyorum.
Umulmadık bir anda, birden bomba patlara,
Deli gibi haykırıp, bağırıp coşuyorum.....

1998

Ahmet Turgut Atlık

Ukde

Durmuş sanki zaman, geçmeyi bilmiyor,
Vefasız, gözümün yaşını silmiyor.
Bırakıp gidenler, geriye dönmüyor,
İçimde yanan, şu ateşim sönmüyor.....

Nerdesin sevgili,
Dön artık sevgili,,,,,

Aklımdan gitmiyor, o veda sahnesi,
Son sözü söylerken, saçma bahanesi.
İçimde bir ukde, şahlanıp duruyor,
Her vuslat özlemi, kalbimden vuruyor.....

Nerdesin sevgili,
Dön artık sevgili,,,,,,,,

Gülemem, sırtımda, bunca yük varken,
Dertler, ızdıraplar, beni sararken.....

Ne yaparım tek başıma, gurbet elinde,
Gel, çal kapımı, her şey senin elinde.....

Nerdesin sevgili,
Dön artık sevgili,,,,,

2006

Ahmet Turgut Atlık

Uzak ve yakın

Nefes gibi yakınsın, yıldızlar kadar uzak,
Haykırsam baş ucunda, sana ulaşmaz sesim.
Tek arzum hayalimsin, hiç geçmeyen hevesim,
Gözlerin yollarımda, geçit vermeyen tuzak,
Nefes gibi yakınsın, yıldızlar kadar uzak.....

Kördüğömsün içimde, çözülmez bilmecemsin,
Her gün doğan güneşim, baharım, yazım, kışım,
Sensin dualarımda, yürekten yalvarışım.
Bu günüm, yarınlarım, gündüzüm ve gecemsin,
Kördüğömsün içimde, çözülmez bilmecemsin.....

Kelimeler yetersiz, tarifsiz duygularım,
Bir masal, bir hikaye, sanki tatlı bir rüya,
Çıktım karanlıklardan, bambaşka şimdi dünya.
Her gece hayalinle, bölündü uykularım,
Kelimeler yetersiz, tarifsiz duygularım.....

Bazen hisli bir şiir, bazen hazin bir şarkı,
Yayılsın dilden dile, akıllara kazınsın.
Bizimde gönüllerde, destanımız yazılsın,
Gel elele verelim, yaşatalım bu aşkı,
Bazen hisli bir şiir, bazen hazin bir şarkı

2006

Ahmet Turgut Atlık

Var mı?

Gitmekte bir dünya, sonsuza doğru,
O güne dair bir, hazırlık var mı?
Üflediği zaman, İsrail sur'u,
O andan sonra hiç, pazarlık var mı?

Çok şeyi bilsende, ey cahil insan,
Yaradana kulluk, itaat var mı?
Mahşerde tartıya, çıktığın zaman,
Rahmete karşılık, icraat var mı?

Sarılıp dünyaya, yer tutmak niye,
Yarını görmeye, senetin var mı?
Çıkmışsın bir yola, cennete diye,
Öraya kesilmiş, biletin VAR MI?

1998

Ahmet Turgut Atlık

Veda

siyah tozlu,bir defter.
yarım kalmış bir şiir.
bekleyen boşa bekler,
bırakıp gitmiş şair.

suyundan havasından,
o yırtık sayfasından,
silmiş hep kafasından,
Ne varsa aşka dair.

Heveslerini salmış,
Derin uykuya dalmış,
Artık uzakta kalmış,
Hasret, vuslat, vesair

2006

Ahmet Turgut Atlık

Vuslat

Gün döndü, düştü cemre, gelen taze bahardır,
Bu soğğun ardında, sımıcak günler vardır.
İnancını diri tut, ümitlerini canlı,
Gecenin saltanatı, aydınlığa kadardır.

Her şey fani, geçici, ateş sönmeye mahkum,
Varoldukça, durmadan, dünya dönmeye mahkum.
Unutulur her acı, alır mazide bir yer,
Çekilmez sanılsada, hasret dinmeye mahkum.

Ahmet Turgut Atlık

Ya Rab

Aç, susuz olunurda, Ya Rab sensiz olunmaz,
Sen, istemezsen eğer, nefes bile solunmaz.
Hatamla, günahımla, sığındım sana Ya Rab,
Merhamet yalnız sende, başkasında bulunmaz.....

2000

Ahmet Turgut Atlık

Yağmur

Gök delindi sanki, boşaldı yağmur,
Tattım en derinden,derdi hüzünü.
Islandı bedenim,her yanım çamur,
Gördüm ayrılığın acı yüzünü.

Her damlada bindi, yükü sırtıma,
Damla damla keder, damla damla dert.
Gökte değil bende,koptu fırtına,
Dolandı boynuma,hasretten kement.

Dağılsa bulutlar, açsada güneş,
Dinmiyor kalpteki, hüzün yağmuru.
Yağsada yağmurlar, sönmüyor ateş,
Gözüm kan çanağı,hasret mahmuru.

Gitsin artık yeter,bu kara bulut,
Sussun içimdeki, yalnızlık sesi.
Ruhumda her sabah, yeni bir umut,
Her yağın yağmurda, kaçır neşesi.

Vahlanıp sızlanıp, boşa yanmışım,
Bilemedim nedir, beni ağlatan.
Bunca yıl nasılda, yağmur sanmış.
Meğer göz yaşımış, beni ıslatan.

2003

Ahmet Turgut Atlık

Yalnızlık

Düşündümde dün gece, benden yalnızı var mı?
Yalnızlık kaderime, örülmüş bir duvar mı?

Ahmet Turgut Atlık

Yar

Yar yar döndür gel başımı,
Yar yar dindir göz yaşımı,
Gel yine göz bebeğim ol,
Gel güneş gibi kalbime dol.....

İnanki; bana, senden başka, yoktur yol.....

Sen beklemesende,
Hiç istemesende,
Yol yok desende,

İnanki; bana, senden başka, yoktur yol.....

Neşe kaynağım sensin,
Gel ruhum şenlensin,
Yoruldum yar koştuktan,
Gel bedenim dinlensin.....

2006

Ahmet Turgut Atlık

Yaşlandığın an

Ölümün nefesi, kana karışır,
Ayağın, ellerin, yüzün kırışır,
Zaman dur dinlemez, senle yarışır,
Ölümü beklersin, yaşlandığın an.

Gözündeki yaşlar, sel olur akar,
Azrail çengeli, boynuna takar,
Geçmişin acısı, bağrını yakar,
Gençliği ararsın, yaşlandığın an.

Bıkıpta hayattan, beklentin yoksa,
Ruhun dert elinden, bir hayli toksa,
Günahın az olup, sevabın çoksa,
Cenneti istersin, yaşlandığın an.

Damarlarda donar, pıhtılaşır kan,
O yolda yolcudur, artık bu insan,
Hazırlıklar tamam, gelmiştir zaman,
Hayatı anlarsın, yaşlandığın an.....

1998

Ahmet Turgut Atlık

Yol

Yalandan, gerçeğe, giden bu yolda,
Aynıdır, sıladan, çıkış gayesi,
Kimi sağda başlar, kimisi solda,
Farklıdır herkesin, yol hikayesi.

Yeşerir gün gelir, kurumuş dallar,
Ruhumuza, hayat verir yaradan.
Düşünme, bir yerde, kesişir yollar,
Sen ordan başlarsın, bense buradan.....

2003

Ahmet Turgut Atlık

Zaman

Sabit tutmak zamanı, işin en zor yanıymış,
Geçen ömrün ardında, kalan hoş bir anıymış.
Elindeyse gelde tut, akıp gidiyor işte,
Sabretmek ve beklemek, bu derdin dermanıymış.

İşliyor tıklar tıklar, durmuyor hiç yerinde,
Her geçen an, bir yara, bırakıyor derinde.
Akıp giden haline, alışınca zamanın,
Bir ümit yeşeriyor, insanın gözlerinde.

Unutturmuş zaman, bir çok şeyi insana,
Vazgeçilmez olanı, attırmış yabana.
Ne kadar zor olsada, sarmak tüm yaraları,
Gün gelir silinirmiş, bırakınca zamana.

İçimdeki yalnızlık, son demini yaşıyor,
Hasret duvarlarını, birer birer aşıyor.
Bir zamanlar her gece, vurgun yiyen bedenim,
Zamanın akışına, git gide alışıyor.....

2003

Ahmet Turgut Atlık